

Våre hedrede

Æresmedlemmer:

- 1947 Roar Tønseth snr.
1957 Reidar Jørgensen,
1970 Eivind Kierulf,
1975 Astrid Olsen
1977 Rolf Høyem

Innehavere av vårt hederstegn: Reinrosa med gull eikekrans

1947 Thor Tharum	1962 Gunnar Birkeland
1947 Hilmar Nilsen	1962 Helge Foss
1947 Roar Tønseth snr.	1964 Eivind Kierulf
1954 Edvard Løchen	1967 Astrid Olsen
1957 Ola Hilmo	1967 Magna Kjelland
1957 Reidar Jørgensen	1967 Bjarne Eriksen
1957 Finn Kleven	1969 Rolf Høyem
1957 Erling Nielsen	1970 Magnhild Lereggen
1957 Gunnar Raabe	1970 Tor Johansen
1962 Martine Unsgård	1974 Fritz Christensen
1962 Olga Reitan	1976 Chr. Blom
1962 Hjørdis Mørkved	1976 Toralf Lyng
	1978 Frank Rindal

Innbudte livsvarige medlemmer:

1957 Halvard Lilleevjen	1962 Asbjørn Clausen
1957 Modolf Moen	1967 Manda Hilmo
1962 Ragnhild Næssmo	1967 Svein Grøtte
1962 Thomas Solem	1977 Carl W. Gotaas

Jostedalsbreen på langs

TROND GILDE

Det påstås at nordmenn er født med ski på beina. Det biologiske ved denne påstanden skal jeg ikke komme inn på her, men det synes i hvert fall som om enkelte eksemplarer av arten Homo Norvegicus har problemer med å ta av seg skiene når sommeren kommer. Noen kaller dem avvikere, individer som ikke passer inn i det normale adferdsmønster.

For å tilfredsstille slike avvikere arrangerte turgruppa i T.T. i samarbeid med O-laget Trønderbom i mai i fjor en skitur på langs av Jostedalsbreen. Med pinse og 17. mai samme uke pluss fleksibel arbeidstid dukket det plutselig opp en ni-dagers ekstra ferie. Som selvsagt måtte benyttes til å forlenge den fra før så alt for korte ski-sesongen.

Mens normale mennesker ryddet i hager og blomsterbed, pusset båten, forberedte pinse og 17.-maifeiring, eller rett og slett bare slappet av på stranda, dro 12 skientusiaster fra Trondheim i retning Jostedalsbreen for å nyte pinsa langt fra folkekavet. Trodde vi. Etter hvert begynte vi imidlertid å ane fare. Bussen opp til Sota seter i Skjåk var overfylt. Ved første leirplass inne ved Mysubyttseter hadde vår gruppe øket til 20, en kontingent søringer hadde sluttet seg til. Kvelden ble tilbragt med leirbål, kaffekos og diskusjon av ruta inn mot breen.

Og det ble morgen første dag. Tåka hang lavt over Mysubyttalen der vi strevde oss oppover på rødklisterføre og med sekker av betydelig tyngde og størrelse. Av sikkerhetsmessige årsaker hadde vi funnet det nødvendig med proviant og rødsprit for ei uke, været skifter fort i disse områdene og det kan være langt til nærmeste nedgang fra breen. Vi var derfor forberedt på å kunne bli liggende værfast. I tillegg til mat var det full vinterutrustning i sekken samt norske flagg